



ontmoeten

HET KEITJE

5 mei 2024

Uitgave van de St.Petrusparochie

www.st-petrusparochie.nl

www.katholiekzaanstreek.nl

e-mail: petrusvis@planet.nl

facebook: [St.Petrusparochie](https://www.facebook.com/St.Petrusparochie)

Woensdagmorgen om 10 uur is er koffiedrinken in de Nicolaaskerk aan het Kerkplein in Krommenie en in de kerk aan het Noordeinde in Wormerveer. om 10 uur



De Weverstraat in Krommenie met rechtsonder een zogenaamde struikelsteen

Ter herinnering aan Abraham Prins was een zoon van Samuel Prins en Heintje Vleeschhouwer.

Hij was sportleraar en fysiotherapeut. Om bij te verdienen werkte hij als ambtenaar van de Rijkspostspaarbank.

In maart 1932 trouwde hij met een niet-joodse vrouw. Omdat hij gemengd gehuwd was hoefde hij zich in de oorlog niet te melden voor deportatie.

Op een dag liep Abraham Prins door een park om de trein te halen.

Het was voor joden verboden het park te betreden.

Een overijverige agent maakte een proces verbaal op.

Toen Abraham Prins zich enige tijd later moest

melden op het politiebureau is hij gevangen genomen en naar Westerbork op transport gesteld.

Hij kwam in Auschwitz om het leven.



Gebedsdienst Raad van Kerken op 4 mei

Op zaterdagavond 4 mei staan we stil bij de monumenten bij het voormalige gemeentehuis.

Daaraan voorafgaand is er om 18.45 uur in een dienst met muziek, woorden en gebed in de Doopsgezinde Vermaning aan de Noorderhoofdstraat 46.

Wees Welkom

Om **19.15 uur** sluiten we aan bij het herdenkingsmoment bij het monument aan de Zuiderhoofdstraat.

Kerkenpad

Wanneer gaan we op Kerkenpad is de vraag die al rond de Kerst werd gesteld.

En u kreeg en krijgt er geen ander antwoord op dan: deze zomer.

Waar gaan we heen? Dat weten we wel Renkum en Oosterbeek.

In Oosterbeek ligt één van de oudste kerken van Nederland toepasselijk getiteld als 'Oude Kerk'.

Aan de stuwwal uit de laatste IJstijd heeft de Rijn een steile helling gesleten.

We duiken in de historie van deze oude bewoningsplek. In het nabijgelegen Renkum bevindt zich een oude Maria bedevaartsplaats die we bezoeken.

In deze landschappelijk mooie streek bevinden zich diverse kastelen en landgoederen.

En op de terugweg gaan we een lekker hapje eten zodat de benaming Kerkenpad, Bedevaart, Dagje uit eer wordt gedaan.

Bent U geïnteresseerd meldt u dan aan via zaanskerkenpad@ziggo.nl of stuur een briefje naar Matthé Bruijns, Snuiverstraat 2 1561 HD Krommenie.

We verwachten half mei het programma met data en opstaptijden definitief te maken en u krijgt dan als eerste een uitnodiging om zich in te schrijven.

Matthé Bruijns en Ko Schuurmans

Vrijdagmorgen voor Koningsdag zijn er twee parochianen opgenomen in de Orde van Oranje Nassau vanwege hun verdiensten voor de samenleving en in dit geval voor onze kerk.

Ria van Gelderen – Duin en Guusje Verhoeven – Schouwvlieger van harte gefeliciteerd.



Het overlijden in onze parochiegemeenschap houdt maar niet op.

Sinds Allerzielen zijn er nu 24 mensen gestorven terwijl dat in het hele jaar daarvoor het er 30 waren.

Maandag 29 april overleed Jan van Diepen op de leeftijd van 85 jaar.

Hij woonde met zijn vrouw aan de Witte Klaverlaan.

Maandagmorgen 6 mei om 10.30 uur is de uitvaardienst waarna gelegenheid tot condoleren.

Op 30 april overleed Jan Neelen in Rosariumhorst op de leeftijd van 89 jaar.

In augustus overleed zijn Bertha.

Voor hem is maandagmiddag om 14 uur de uitvaart waarna condoleren.

Hun lichamen worden gecremeerd.



In Memoriam

Op vrijdag 12 april is *Afra Schermer – de Boer* overleden in verpleeghuis Guisveld.

Ze werd geboren in Heemskerk in een groot gezin en leerde Albert Schermer uit Wormer kennen. Na jaren van verkering en verloving kregen ze een huis via Wessanen, trouwden en gingen wonen aan de Leliestraat. Twee zonen werden er geboren. Later kwamen daar schoondochters en 4 kleinkinderen bij. Zo'n 40 jaar geleden werd haar Albert ernstig ziek en

overleed. Afra volgde diverse cursussen en opleidingen waaronder koken, modevakschool en de pastorale school. Vele jaren bracht zij de Communie rond.

Op vele terreinen was zij actief in de parochie. Lid van de werkgroep bloemversiering, de handwerkclub, de kookgroep van de Smulpaap, vermaard waren haar desserts, het koor, in de ontmoetingsruimte en het kerkwerken.

Ze nam bij veel zelf het initiatief. Ze ging verhuizen naar een nieuw te bouwen appartement aan de Zaanbocht dicht bij de kerk. Door een faillissement heeft ze er jaren op moeten wachten, zelfs nog op een kamertje in de Amandelbloesem. Toen ze daar uiteindelijke woonde werd ze getroffen door een herseninfarct, waardoor spreken moeizaam werd en ze de laatste fase van haar leven doorbracht in Guisveld in Zandijk. In de uitvaartdienst klonken teksten en liederen die zij zelf had uitgekozen. en is haar lichaam begraven in Wormerveer.

Een verhaal bij 4 en 5 mei.

De oorlogsjaren zijn een periode die een omslagpunt is geworden in het leven van mensen, die de oorlog hebben meegemaakt, maar ook van hen die daarna zijn geboren.

De theoloog G.H. ter Schegget vertelt één van zijn ervaringen in het indringende verhaal over POORTJE.

Het volgende verhaal begint in de dertiger jaren. Ik woonde vlak bij het Centrum van Amsterdam.

Twee huizen van ons vandaan woonde een meisje met grote, bruine ogen, donker haar en een vreemde naam.



Ik vond haar mooi. Ik wilde met haar praten.

Op een zonnige dag midden in de zomer ben ik naast haar gaan zitten op een stoep en begin een gesprek.

'Je heet Poortje', zeg ik 'die naam heb ik nog nooit gehoord.'

Ze zegt: "Eigenlijk heet ik Zippora, maar ik word Poortje genoemd".

Ik maakte op haar een geweldige beurt, omdat ik wist, wie de grote Zippora was naar wie zij was genoemd: de vrouw van Mozes.

Poortje was kennelijk niet gewend, dat een niet-joodse jongen dat wist.

Ik zelf vond dat niet zo bijzonder. Ik was van huis uit opgegroeid met de bijbelse verhalen. 'Vogeltje' betekent Zippora; en mijn meester sprak die naam dan ook altijd uit als 'Tsjippora'.

"En jij heet Bertje", zegt Poortje. "Ja, mijn moeder zegt Bertje, maar op school heet ik Bert".

Ik zei: "Ik heet eigenlijk Gijsbertus Hendricus." "Goed", zei ze, "dan noem ik je Gijs." Voor haar was ik Gijs. Voor haar ben ik Gijs gebleven.

Als ze me zag, zei ze: "Dag Gijs"; het klonk me vreemd in de oren, maar ik hoorde het graag van haar. Zij alleen noemde me zo.

Enige jaren later brak de oorlog uit. De stad was verduisterd. Het was avond. De straat was leeg. Niemand mocht op straat komen. De maan was vol en verspreidde een koud licht. Voor het raam van onze keuken stond mijn vader. Hij had het licht uitgelaten. Aan zijn houding was te zien, dat er iets gebeurde dat hem vreselijk pijn deed. Ik ging naast hem staan. Voor het huis van Poortje stond een Duitse overval wagen. Eén voor één zag ik ze erin verdwijnen: Poortjes broertje Japie, Poortje zelf, Poortjes moeder, Poortjes vader. Geen van hen keek op of om, in alle stilte gingen ze, alsof ze voor een korte reis vertrokken. Het was gauw gebeurd. De laadklep werd dichtgeslagen. De klap schalde door de nacht. En de auto reed weg. Waarheen???

"De baby is nog binnen. Ze hebben de baby achtergelaten", zei mijn vader. Het kwam niet allemaal onverwacht voor Poortjes vader en moeder. Ze waren al een keer opgehaald, maar na enige uren mochten ze terugkeren. Elke dag konden de Duitsers terugkomen. Maar vluchten kon niet. Hun moeder kon elk moment een kind krijgen. De baby werd geboren. Elke avond heeft Poortjes moeder haar kleine kind de borst gegeven tot het tevreden in slaap viel. Het kind huilde nooit. Het wiegje werd in een donker hoekje gezet, waar het niet opviel. Daar werd het broertje 'vergeten'.

Daar lieten vader en moeder het achter, toen de Duitsers kwamen. Daar lieten zij het over aan onbekenden, die zich over hem zouden ontfermen misschien. Ze wisten niet wat er met hen zou gebeuren. Maar ze hadden vreselijke verhalen gehoord. Toch hoopten ze, dat er iemand zou zijn, die zich het lot van dit kind zou aantrekken en de moed zou hebben het op te nemen. Poortje heeft het begrepen. Zij was in een paar seconden geen kind meer, maar een wijze vrouw, een ware Zippora. Zij zei niet: 'moeder vergeet, ons kleine broertje'. Zij moest gedacht hebben aan Mozes, die zijn leven te danken had aan de verberging door zijn ouders en aan de slimheid van zijn oudere zusje. Daarom begreep zij waarom haar vader stil en gehoorzaam meeding en haar moeder hem zacht wenend volgde, zonder ook maar eenmaal om te zien. Ze wist niet waarheen zij werden gesleept. Daarover hadden haar ouders haar niet gesproken. Dat was voor henzelf ook te ontzettend. Zij lieten Poortje in onwetendheid. Maar Zippora heeft vermoed wat er aan de hand was, omdat zij het oude verhaal van de onderdrukking en de wreedheid van de farao's kende. Ze had het vele malen gehoord. Elke keer als zij Pasen vierden. Daarom was het, dat zij besefte: dit achterlaten van ons broertje is geen vergeten, het is geen verraad. Daarom- vond zij de onbegrijpelijke kracht om te zwijgen, om niet te zeggen, wat elk ander kind zou hebben uitgeschreeuwd: 'moeder, je vergeet ons broertje!' Omdat zij Zippora heette heeft zij gedacht: één van ons zal gered worden, hij zal worden opgevoed in een vreemd huis en op een goede dag zal hij voor ons opkomen.

Woensdag 8 mei om 14 uur is er een Themabijeenkomst Opstaan tegen vallen in buurtcentrum De Pelikaan.

MEI
8

OPSTAAN TEGEN VALLEN



Foto: dwer Oekel and P. <https://www.getels.com/nl>

Opstand, daar zijn wij Nederlanders goed in. Eeuwen geleden deden we het al en ook in latere jaren. Nog steeds komen we soms in opstand tegen maatregelen van de regering of besluiten van de gemeente.

Nu komen we met elkaar in opstand tegen VALLEN.

We gaan er met z'n allen tegenaan om het aantal valpartijen te verminderen. Dat is goed voor iedereen en vooral ook voor onszelf. Wat er allemaal bij komt kijken dat leggen we hier uit en ook op een bijeenkomst in **Buurthuis de Pelikaan op woensdag 8 mei om 14:00 uur**. Dan gaan we stappen zetten nadat we eerst een paar vragen gesteld hebben. Daarna spreken we de mogelijkheden door en verwijzen u naar de sportvereniging, de fysiotherapeut of een specialist. In kleine groepjes vertellen wij u de mogelijkheden. U gaat in ieder geval niet met lege handen naar huis.

Zo lang mogelijk gezond blijven, zodat je voor jezelf kunt blijven zorgen. Dat wil toch iedereen? Een val kan dit in gevaar brengen. Gelukkig kunt u het risico op een val vaak voorkomen. Dit kan door aan de slag te gaan met uw conditie en door bijvoorbeeld zelf in huis aanpassingen te doen die een val kunnen voorkomen.

De volgende maatregelen kunt u zelf nemen om het risico op een val tot een minimum te beperken:

- ✓ U kunt bewegen en oefeningen doen om uw evenwicht en uw spierkracht te verbeteren. De kans dat u valt, wordt hierdoor een stuk kleiner.
- ✓ Sommige medicijnen kunnen ervoor zorgen dat u zich duizelig voelt, of slaperig. Of ze zorgen voor slappe spieren en dat u trager reageert. Bespreek uw medicijngebruik daarom regelmatig met uw arts of apotheker.
- ✓ Als u lekker en gezond eet, met voldoende vitamines (zoals vitamine d), krijgt u goede bouwstoffen binnen om de spieren en botten sterk te houden
- ✓ Laat elk jaar uw ogen controleren door een optometrist of de oogarts en volg de adviezen op. Goed zien helpt bij een beter evenwicht.
- ✓ U kunt uw huis een stuk veiliger maken, met soms maar een paar kleine aanpassingen. Denk bijvoorbeeld aan goede verlichting, het wegwerken van losliggende snoeren en kabels én een antislipmat gebruiken onder vloerkleden en matjes.
- ✓ Wist u dat uw voeten veranderen als u ouder wordt? Draag als u binnen bent stevige en passende schoenen. Zorg ook voor voldoende profiel en een lage hak. Goed passende schoenen en sloffen verkleinen de kans op een val.
- ✓ Met u gaan we graag in gesprek over het voorkomen van vallen.
- ✓ U wordt er in rondetafelgesprekken actief bij betrokken.

OPSTAAN TEGEN VALLEN wordt gezamenlijk georganiseerd door KBO Seniorenbelang Zaanstreek, SVK, PCOB Zaanstreek, GGD, Gemeente Zaanstad en plaatselijke ketenpartners: Vrij Bewegen, Noorderapothek en andere zorgverleners.
Datum woensdag 8 mei a.s. Aanvang: 14.00 uur. Locatie: Buurthuis de Pelikaan, Kervelstraat 185a, Krommenie.
Gratis voor iedereen toegankelijk. Neem familielid, kennis of vriend mee.